

Як ластівки ждуть вітру над водою...

Павло Грабовський

Як ластівки ждуть вітру над водою,
Піднявши крила, щоб летіти в ірій.
Так я ждав часу з думкою сумною —
Пливти в край інший; жаль мене брав щирий
За тих, що тут, на березі, остались
В гірких сльозах, у вічних злиднях жити,
Де хвилі з лютим ревом розсипались,
Неначе все хотіли затопити.